

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 20 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1. FEBRUARA 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4082.

Harry Edward Gresham i George Kiernan, Manchester, Engleska.
Poboljšanja u ežektorima (izduvačima) za bezvazdušne vakumkočione aparate.

Prijava od 14. aprila 1924.

Važi od 1. januara 1926.

Pravo prvenstva od 16. maja 1923. (Engleska).

Ovaj se pronačinak odnosi na ežektore za vakumske kočione aparate na vozovima ili tome sličnim kolima, i ima za cilj da dade jedno poboljšano postrojenje i sastav duvaljki i ostalih pridruženih aparata i delova, čime će se osigurati visoki koeficijent iskorišćavanja i neprekidnost rada, a i da se stvorи i održi ma koji željeni stepen vakuma u voznim cevima, na vrlo ekonomičan način.

Pronalazak se sastoji od jednog ežektora za vakum bremzkočione aparate, koji ima jednu glavnu ežektornu duvaljku, i jednu ili više pomoćnih ežektornih duvaljki, od kojih je svaka udešena da može isisavati vazduh iz vozne (vagonske) cevi kroz jednu komoru za ustavljanje vazduha, koja je snabdevena sa nepovratnim, ili t. zv. jednosmislenim ventilima i između sebe i vozne cevi, i između sebe i ežektora, a takodje i sa postrojenjem, kojim se može u tu komoru upustiti vazduh, kada ežektori nisu u radu.

Pronalazak se dalje sastoјi i u poboljšanom sastavu i postrojenju raznih sastavnih delova, kao što su ovde opisani i zahtevani.

Obraćajući se na priložene crteže:

Figura 1 jeste izgled sa strane poboljšanog ežektora, sastavljenog prema ovom našem pronalasku.

Figura 2 jeste plan u preseku, kojim se pokazuje mali, neprekidno radeći ežektor, budući da je taj presek učinjen po liniji A—B u figuri 8.

Figura 3 jeste visinski presek po liniji C—D u figuri 8.

Figura 4 jeste visinski presek po liniji E—F u figuri 3.

Figura 5 jeste visinski presek po liniji G—H u figuri 3.

Figura 6 jeste detaljan izgled u preseku po liniji I—J u figuri 4.

Figura 7 jeste presek po liniji K—M vertikalno po figuri 8.

Figura 8 jeste visinski presek po liniji N—O u figuri 3.

Figura 9 jeste horizontalni presek po liniji P—Q u figuri 5.

Figura 10 jeste izgled u preseku kontrolne ručice za male neprestano radeće i pomoćne ežektore.

Jednaka označavajuća pismena označavaju i jednakе delove.

U ilustrovanom sastavu ežektora, ima se jedan glavni ežektor, koji se sastoji od jednog prstenastog ulaza a za paru, (vidi figuru 5) i jedne središnje parne duvaljke b, jedan mali neprekidno radeći ežektor, koji se sastoji od jednog prstenastog prolaza c za paru, i jednog pomoćnog ežektora, koji se sastoji od prstenastog prostora d za propust pare. Vazduh se odlazi sredinom i obim svakog od prstenastih mlazeva pare, kao što je to već dobro poznata stvar.

Veliki, ili glavni, ežektor a, b upotrebljava se da isisava vazduh iz vozne cevi e na način, koji će docnije biti objašnjen, i to pošto se kočnica upotrebi, to jest, pošto se upusti vazduh u voznu cev. Mali, neprekidno radeći ežektor c održava vakum u vagonskoj cevi, savladajući svako propuštanje na zapliva-

čima i ventilima, i načinjen je na minimalnim dimenzijama, koje su dovoljne da se izvrši taj zadatak, tako da je potrošnja pare takodje svedena na minimum. Onaj drugi, pomoći, ežektor *d* uvodi se u upotrebu jedino ako bi ežektor *c* bio nemoćan, usled prekomernog propuštanja vazduha pored ventila i zapličavača do u vagonsku cev, da održi potreban stepen bezvazdušnosti vakuma u njoj.

Priticaj pare do u veliki ežektor kontroliše se običnom ručicom za kočenje *f*, koja radi preko vretena *g*, ručice *h*, i vretena *i*, i stavlja u pokret ventil *j* (figura 4) koji propušta paru da udje iz komore *k* do u komoru *m* a tada i do prolaza *n* i prostora *o*, kojima se prstenski prostor *a* i središna duvaljka *b* snabdevaju sa parom. Dobijanje pare za sve ežektore vrši se kroz cev *p* i komoru *k*.

Ežektori *c* i *d* dobijaju svoju potrebnu paru kroz komoru *k* kroz kontrolnu slavinu *q*, koja je načinjena u obliku kolute sa otvorima, i koja leži na ležištu pod uticajem pritiska pare u komori *k*. Slavina *q* ima dva otvora *r*, s koji se mogu dovesti sa sličnim otvorima *t*, u načinjenim na ležištu slavine. Otvor *t* daje paru prostoru *v*, iz koga se snabdeva ežektor *c*. Položaj prostora *v* označen je tačkastim linijama u figuri 4. Otvor *u* daje paru prostoru *w* iz koga se snabdeva parom ežektor *d*. Slavina *q* obrće se ručicom *x*, sa kojom stoji u vezi jedan oprugom opterećeni klip *y*, koji je udešen da se može odupreti o ustavljaču, ili ispusti z obmotaču ežektorovom, (vidi figuru 10). Pod normalnim uslovima sa klipom u položaju označenom, ručica *x* može da se obrne do kraja i taman dovoljno da se ežektor *c* dovede u rad, t. j. da se dovede jedan od otvora u slavini *q* u vezu sa otvorom *t* na sedištu slavine. Ako ežektor *c* ne bi bio dovoljan da održi vakum u voznoj cevi, usled propuštanja, mašinivodja izvlači klip *y* protiv opruge njegove, i time uspeva da otera ručicu *x* još dalje, dovodeći u rad i ežektor *d*, pored ežektora *c*, koji već radi. Dva otvora *r*, s u slavini *q* sada se poklapaju sa otvorima *t*, *u*. Upravljanje priticajem pare može se izvoditi otvarajući ili smanjujući otvore na slavini prostim obrtanjem ručice *x*.

Iz ovoga se vidi da je upravljanje radom glavnog ili ostalih ežektora potpuno nezavisno jedno od drugog.

Duvaljke 2 i 3 dvaju malih ežektora, to jest, neprekidno radećeg ežektora *c*, i pomoćnog ežektora *d*, vode do u zajednički ispusni prostor, koji se proteže do u prstenasti otvor oko duvaljke 4 glavnog ežektora.

Vagonska ili vozna cev *e* ispraznjuje se — isisava se — kroz komoru za ustawljanja vazduha 5 (figura 8), i jedan nepovratni ventil 6 udešen je izmedju te komore 5 i vozne cevi *e*. Drugi nepovratni ventil 7 namašten je izmedju te komore 5 i dva prostora 8 i 9, iz

kojih parne duvaljke *a* i *b* isisavaju vazduh. (Vidi figuru 9).

Mali neprekidno radeći ežektor *c* isisava voznu cev pomoću dva prostora 10 i 11, koji su u vezi sa prolazom 12 sa prostorom iznad nepovratnog ventila 13 (vidi figuru 8), koji se nalazi na jednom naročitom bočnom ispustu komore 5 za ustawu vazduha.

Pomoći ežektor *d* isisava voznu cev kroz dva prostora 15 i 16, koji vode do u komoru 17 iznad ventila 18. Videće se da ežektor *d* dejstvuje kroz oba nepovratna ventila 18 i 13. Ovaj poslednji biće uvek otvoren, kada se i ventil 18 otvori, pošto je ežektor *c* već u stalnom radu, kada se i ežektor *d* stavi u rad.

Komora za ustawu vazduha 5 može se snabdeti i sa pomoćnim ventilom 20, koji se otvara kada vakum u komori predje odredjenu jačinu, propuštajući na taj način, nešto vazduha u komoru. Ova komora 5 može se takodje snabdeti i sa jednim automatskim ventilom, koji se otvara, kada vakum u komori padne, da bi se dopustio pristup vazduha u komoru. Ovaj se ventil može načiniti kao poznati ventil sa kuglicom, koja pada sa svoga sedišta, kada vakum popusti. Ili se može upotrebiti takav veniil, koji će raditi u saglasnosti sa slavinom za paru *q*, tako da se upuštanje vazduha u komoru 5 vrši kada je ova parna slavina zatvorena. U figurama, ručica *x*, koja pokreće slavinu *q*, snabdevena je sa jednim zvonastim delom 21, u kome je usečena kosa ravnina, koja dejstvuje na jedan kraj poluge 22 oslonjene u 23. Drugi kraj te poluge 22 dejstvuje na ventil 24 koji može da upusti vazduh u prolaz 25. Ovaj prolaz ide do preko obe ežektorove strane, kao što se vidi iz figure 7, i u vezi je sa komorom 5 za ustawljanje vazduha. Kada parna slavina *q* zatvori oba otvora *t*, u kosa strana zvonašlog dela 21 na ručici dejstvuje na polugu 22 pokrećujući je oko njenog strožera 23, usled čega se ventil 24 za upuštanje vazduha otvara, uništavajući vakum u komori za ustawljanje vazduha. Ako bi vakum ostao i dalje, pošto ežektor prestane da radi, svako propuštanje pored nepovratnog ventila 7, 13 i 18 može da učini da se para i kondenzovana voda skupe u komori ze ustawljanje vazduha.

Ako se to želi, može se upotrebiti i više od dva mala ežektora sa odgovarajućim nepovratnim ventilima, samo će uvek neprekidno radeći ežektor da bude minimalnih dimenzija, dovoljnih da se održava vakum protiv malog propuštanja. Jedan ili više od ostalih ežektora bili bi upotrebljeni, kada se hoće da pomogne onaj prvi mali ežektor da održi potreban vakum.

Patentni zahtevi:

1. Ežektor za bezvazdušne vakum-kočione aparate, naznačen time, što se sastoji od kom-

binacije jednog glavnog ežektora, sa malim neprkidno radećim ežektorom, i jednim ili više malih pomoćnih ežektora, od kojih je svaki udešen da ispražnjava voznu cev kroz jednu jedinu komoru za ustavljanje vazduha, koja je snabdevena sa nepovratnim, odnosno, jednosmislenim ventilima izmedju sebe i pomenutih ežektora, i od kombinacije sa postrojenjem kojim se dozvoljava slobodan pristup atmosferskog vazduha do u pomenutu komoru za ustavljanje vazduha, kada ežektori prestanu da rade.

2. Ežektor za bezvazdušne vakum-kočione aparate, naznačen time, što se sastoji od jedne kombinacije glavnog ili velikog ežektora, kojim se upravlja preko kočione ručice, (ručice za primenu kočnice) sa jednim malim neprkidno

radećim ežektorom, i jednim ili više pomoćnih ežektora, i sa zasebnom ručicom za kontrolisanje rada neprekidnog i pomoćnog ežektora, a takodje i sa postrojenjem kojim se sprečava da pomenuta kontrolna ručica stavi u rad, pod normalnim uslovima, pomenute pomoćne ežektore, budući da su ti ežektori udešeni da ispražnjuju — isisavaju — voznu cev kroz komoru za ustavljanje vazduha, kao što je navedeno u zahtevu pod 1.

3. Ežektor za bezvazdušne — vakum — kočione aparate prema zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se u njemu mali neprkidno radeći ežektor i pomoćni ežektor, ispražnjuju u zajednički izlazni prolaz, koji vodi do u prstenasti propust oko glavnog ežektora duvaljke.

Florentin Kazancev, inžinjer, Moskva.

Železnička vazdušna kočnica.

Prijava od 8. jula 1924.

Važi od 1. novembra 1925.

Kod poznatih železničkih vazdušnih kočnica predviđeno je automatsko održavanje kočionog priliska i na gore i na dole automatskim naknadnim punjenjem. Rezni stupnji kočenja pre tom se kao i obično rezultuju od dobro uspostavljenog vazduha iz komora, u kojima se determinirano održavanje kočnica vrši potpunim ili skoro potpunim otkopčavanjem ili naknadnim vezivanjem. Ovo stvara nepotrebine gubilike u vazduhu i zadobijenja u dejstvu.

Suština pronašaska sastoji se u tome, što kočnica ima na glavnom ventili jedno uredjenje, koje sivara u krmilskoj komori za svaki položaj drške odgovarajuće regulisani priliski, koji daje odgovarajući stepen kočenja nezavisno od toga iz kog je položaja drška prevedena u dočini položaj. Naročito je korisno za dobijanje onog priliska, koji se može podešavati, primena dinamičnih promena priliska i izlaz zbijenog vazduha, koji se menja drškom. Kod vrlo male potrošnje zbijenog vazduha dovoljan je ventil, kojim se bez svakog prethodnog znanja leko fukne, tako da drška treba da upravlja samo vrlo malim ispusnim ventilom, dok sve ostalo podešavanje ide automatski i pošto potrebiti od svih okolnosti između ostalog uvećano pripadajuće kočenje.

Za pronašak su od važnosti deočne opisane pojedinosti, koje služe za automatsko izvodjenje pojedinih razvodnih procesa i koje kako za jednovodne tako i za dvovodne kočnice omogućavaju vrlo sačuvano i sigurno kočenje i otkopčavanje.

Zatim je za pronašak važno, naročito kod dvovodnih kočnica, specijalna konstrukcija pomoću regulir ventila, koji privlače glavnu vodu i nepojnu vodu do vodi u takvu međusobnu zavisnost, da povećanje priliska u glavnom vodu uzrokuje istovremeno smanjenje priliska u nepojnom vodu i obratno.

Ovo izradilo ubrzano i pojačano prenošenje fazne priliske kroz celu mrežu i prema tome ubrzano i ojačano dobijanje samog stupnja kočenja kod vrlo dugih vozova, tako da tačno podešavanje stupnja deistvuje stvarno do poslednjeg vagona.

Pojedinosti pronašaka teže za tim, da se svaki postavljeni stupanj kočenja potpuno održi, održavajući naknadnim automatskim punjenjem sa zbijenim vazduhom svaki priliski tačno na postavljeni visinu te time ne može nastupiti ni neželjeno pojačanje kočenja usled gubitka u vazduhu u glavnom vodu mi neželjeno slabljenje kočionog dejstva usled vazdušnih gubilika u srednjem cilindru.

Nasređi pokazuje pronašak na jednom usrednjem izradjenja jedne potpune dvovodne kočnice.

Slika 1 je uprosaćena šema celokupne kočnice na lokomotivi, tenderu ili valjkama. Slika 2 pokazuje presek izmedju glavnog i nepojnog voda, kao i regulir ventila uključenog izmedju glavnog voda.

Slika 3 je presek kočionog ventila na srednjem.

Slika 4 je presek slavine za prekreš i brzo kočenje.

